

Vinger in de poep

En zij stak die Vinger in zijn poep en

Hij dacht aan die zeventuizend blote vrouwen op die posters aan de bushalte en aan de lippen van Koningin Astrid en aan het ribfluweel van lang geleden en aan de kinderkes in Afrika en aan de eerste zon in maart en aan alles wat nog komen moest en aan het fruit dat hij zag liggen in de mand en aan haar en wat zij dacht en weer die zeventuizend vrouwen bloot en open aan de bushalte en aan hun kinderen en hun verlangens en aan de wolken in Siberië en aan alle literatuur van heel de wereld in een kamer goed op slot en aan een regenachtige dag en goed visgerief en enthousiasme en al de rest en aan een job die je graag doet en aan verlegenheid maar niet te lang en aan godverdomme en aan zijn broer en hoe het met hem ging en aan haar broer en hoe het met hem ging en shit, weer aan die zeventuizend blote vrouwen, aan de bushalte een beetje verderop en aan de lucht in de Himalaya en aan het water in Maleisische zeeën en aan de kleur van haar ogen en aan de handen van een dokter of een verpleegster dat kon hij niet goed zien, en aan de zachtheid van overrijpe kiwi's en al het andere fruit dat zij in huis had en aan de wijn op zaterdagavonden met vrienden en aan de beslissingen van kardinalen over belangrijke zaken en aan voetbaluitslagen en aan een Coby-steak smeltend op zijn tong en aan schaaldieren op hun best en aan de eerste bloesem in de lente en aan de krantenkoppen in het weekend en aan het gesprek van gisteren en aan muziek die hij niet kende en aan muziek die hij wel kende en aan muziek die nog gemaakt moest worden en aan volume en aan volume en aan zeer zeer veel volume en aan een washandje droog als hondenvoer en aan die poes van toen en aan een glimlach in Italië nu twintig jaar geleden en aan de herinnering aan die glimlach nu twee seconden geleden en aan het schuldgevoel of neen toch niet en aan de flipperkast in dat café waar iedereen zo graag op speelde en aan satijn en aan zijde en aan schapenwolkjes en aan sneeuw en koude nachten en aan warme warme stranden en zand dat nooit niet stoorde en aan vrouwen die hij kende en mannen die er niet toe deden en aan haar en aan haar verlangen maar niet lang en aan die auto van vanmiddag goed weer en open dak en aan de zetel onder hem en de burens en de cd die gedaan was en het vlees op het vuur en aan dat washandje en aan de blik in haar ogen en aan haar en aan haar en aan haar en aan haar vrienden in tuinen in luie stoelen en aan haar verzinsels o zo groot en aan alles wat maar kon en aan liggen en aan staan en aan zitten en aan gaan en aan werken en aan niets doen en aan wat er ook maar kwam en aan kleine kleine hondjes samen in het gras en aan alles wat niet pijn deed echt niet pijn deed nog maar pas en aan vreugde en aan liefde en aan washandjes en aan lachen en aan schreien en aan watten en aan spreken en aan zwijgen en aan echt heel zuiver water en aan vissen met zijn vijven in de zomer en wat bier en aan die vriend van lang geleden die het allemaal maar echt niks vond en aan zonde echte zonde en aan tien kleine negerkes en toen waren er nog negen en aan roomsoezen en aan roomsoezen en aan roomsoezen en aan snelle gele wagens en aan klein stringetjes en aan voetbal in de sneeuw met een mooie rode bal en aan Irakezen en aan Bush en snel weer aan die zeventuizend blote vrouwen en aan haar hand; en aan vette vette funk jaren zeventig en traag en aan schelden en aan tieren en aan vieren met zijn vieren

En aan pannenkoeken met veel suiker en oversteken door 't rood licht

en aan niks en aan niks en aan niks en aan niks

Bart Heymans